

25. 12. 43.

Čet. V. Kosič Fran.
Squadron No 94.
R.A.F. M, E.

Ljubka mi žofi.

Končan je dan vilje Božične, v temu večeru moje
ranjeno sre imebo je to veselje, čitanje mojke treh
pisem ki sem ih v temu duvu dobil, najlepša ti
hvala Draga, moje veselje mi nisi mogla napravat.

Ko mi sponim potice na ese Božice ki sem ih v
mojem življenju pisal, mi se zdi da ta je bil najbol
žalostni, in se bol žalostnega človeka napravil to velika
pustava, ki je človeško oko nenajde ni malo zelenega, raj
v veselju svojih oči.

Tu v tem kraju sem že drugi Božič pisal, raj prav
čudna je mi esoda, ma uselih pri je bil veser, raj
za moje današne ranjeno sre, takrat moje sre nije
ljubilo, nije poznalo ljubezen, vse stakosti te ljubeni,
in tudi nuke današnega odaljena.

A danes je vse drugače, moje sre najdo je keratke
rea, i prez nije življenje je pusto ko ta pustava, pri
veser veselje oklica moje, moje lice je tužno in za drugi
pogled žalostno.

Saj vse na okoli stiri se petje drugih prijateljev,
ki z petjem in pijaco izrejo veselje, ma meni narava nije
podala to slast, da v pijaci najdem veselje, i zato
rajši v malem šatoru, pri mali lecki itam moja

prava, in usako tolko z mojimi čustvi vsadim seha
esta.

Prau dobro vem da i moje ne nje na bolsem v
danasnem dneu, morda li imai vec v pogledu kar
nam usaki dan narava deli, ma kar ice moje tozno
ne tega pa nemajdis, to kar ices je deli, ma e mistini
prau blizu, tudi ce v mrdenu ratu in z roknimi
oi, ampak ko nate pomislis, in pogled uprem v bodoce
dni, sne se razveseli.

O prekrasne ure slate
vroca mi se spomin;
ko cikel sem le zate
in sne ni citho bolecin.

Ko skupaj wa sedela
se gledala v oi;
in v pogledu mi poveda
da sveta baš vse sin.

Objuba ta mi neta
hladi mi tuze vsake;
in ce narvo s mi usoda
mishi moje so le zate.

Zofra njeu Franci

Bliza se polno
bovna maha noi,
t zemlja pokrita je
z mrdim belim megom

Na griču gor na griču
lila keravica stoji,
t dol po beli poti
štruple ko met zdanu.

Stara in mlada, nca
po nje se zblejo
vse gor kitiyo da
polnocevo ne zamudijo.

Vsakemu sneu
radost in veselje;
t drugila
žalost in trpljenje.

Star v drugem me
nemajdis vsejje pom
telo mrdle stanki
najde zadržanje
t kaj brude vse to s belu t
pordvan v tibe ko ljubini
vedno. Tvoj zavranu dnici